

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1974-1975

8 OKTOBER 1974

WETSVOORSTEL

tot wijziging van artikel 487ter van het Burgerlijk Wetboek ten einde de advocaat van de eiser te machtigen het verzoekschrift te ondertekenen waarbij de staat van verlengde minderjarigheid wordt aangevraagd.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Volgens de wet van 10 oktober 1967 houdende het Gerechtelijk Wetboek kunnen alle akten van rechtspleging voor de rechtbank door de advocaat van de partijen worden ondertekend.

Overeenkomstig dit beginsel heeft de wet van 7 mei 1973 de artikelen 350 en 353 van het Burgerlijk Wetboek, titel « Adoptie », gewijzigd om het mogelijk te maken dat het adoptieverzoekschrift zowel door de advocaat als door de partijen ondertekend wordt (*Staatsblad* van 7 juni 1973).

Nu heeft men in de wet van 29 juni 1973 tot invoeging van een hoofdstuk IV in Titel X van Boek I van het Burgerlijk Wetboek waarbij de staat van verlengde minderjarigheid wordt ingevoerd, onder artikel 487ter vergeten te bepalen dat het verzoekschrift door de advocaat mag worden ondertekend.

Zoals blijkt uit het verslag van de heer Collignon (Stuk n° 417/2 van 7 juni 1973) heeft de Commissie voor de Justitie van de Kamer de door de Senaat overgezonden tekst daarvoor niet willen wijzigen; het paste immers niet dat het wetsontwerp alleen om die reden naar de Senaat teruggedonden werd.

Onze collega Charpentier had zich het recht voorbehouden dit wetsontwerp na de afkondiging van de wet van 29 juni 1973 in te dienen.

De redenen die geleid hebben tot het aannemen van de wet van 7 mei 1973 betreffende de adoptie liggen op nog meer evidente wijze ten grondslag aan de bepalingen betreffende de staat van verlengde minderjarigheid, aangezien de eiser uitsluitend in het belang van een derde optreedt.

De evolutie van de wetgeving in de door het Gerechtelijk Wetboek aangegeven zin heeft ertoe geleid dat de advocaat van de partijen deze in alle aangelegenheden voor de rechtbank kan vertegenwoordigen. De advocaat tekent op

Chambre des Représentants

SESSION 1974-1975

8 OCTOBRE 1974

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'article 487ter du Code civil, en vue de permettre la signature par l'avocat du demandeur, de la requête en mise sous statut de minorité prolongée.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Dans l'esprit de la loi du 10 octobre 1967 contenant le Code judiciaire, tous les actes de procédure devant le tribunal peuvent être signés par l'avocat des parties.

Conformément à ce principe, la loi du 7 mai 1973 a modifié les articles 350 et 353 du Code civil au titre de l'adoption en vue de permettre la signature de la requête en adoption aussi bien par l'avocat que par les parties. (*Moniteur* du 7 juin 1973).

Or, dans la loi du 29 juin 1973, créant le chapitre IV du titre X du livre I du Code civil, instaurant le statut de minorité prolongée, il a été omis, à l'article 487ter, de prévoir que la requête pourrait être signée par l'avocat.

Ainsi qu'il résulte du rapport de M. Collignon (Doc. n° 417/2 du 7 juin 1973), la Commission de la Justice de la Chambre a évité d'amender à ce sujet le texte qui avait été transmis par le Sénat; il n'était pas opportun en effet que le projet de loi fut renvoyé à l'autre assemblée sur cette seule question.

Notre collègue M. Charpentier se réserva le droit de déposer la présente proposition de loi après la promulgation de la loi du 29 juin 1973.

Les motifs qui ont fait adopter la loi du 7 mai 1973 en la matière de l'adoption, apparaissent encore plus évidents dans celle du statut de minorité prolongée puisque le demandeur agit dans l'intérêt d'autrui uniquement.

L'évolution de la législation dans le sens du Code judiciaire s'est faite de manière à permettre à l'avocat des parties de représenter celles-ci en justice en toutes matières. L'avocat prend la responsabilité de signer des requêtes uni-

eigen verantwoordelijkheid eenzijdige verzoekschriften betreffende materies die even belangrijk zijn en een even grote verantwoordelijkheid inhouden als het verzoek waarbij de staat van verlengde minderjarigheid wordt aangevraagd. Dit is zelfs voor strafzaken het geval met de wet van 16 februari 1964, waarvan artikel 4 het artikel 203bis van het Wetboek van strafvordering is geworden.

Aldus zal de advocaat die de verlengde minderjarigheid laat uitspreken, de partij niet moeten storen om haar handtekening te vragen; daarentegen hoort de rechtbank in raadkamer de vader, de moeder of de voogd en in voorkomend geval elke andere verwant die het verzoek indient, eventueel bijgestaan door een advocaat. Bij deze persoonlijke verschijning mag de advocaat de eiser niet vertegenwoordigen, maar enkel bijstaan.

Er wordt dus voorgesteld artikel 487ter van het Burgerlijk Wetboek te wijzigen door in elk van de eerste twee leden de woorden « of door hun advocaat » in te voegen.

De tekst van dit voorstel is dezelfde als de tekst voorgesteld door de heer Charpentier tijdens de zitting 1973-1974 (Stuk n° 691/1).

WETSVOORSTEL

Enig artikel.

De eerste twee leden van artikel 487ter van het Burgerlijk Wetboek worden vervangen door de volgende tekst :

« Voor de minderjarige wordt de staat van verlengde minderjarigheid bij de rechtbank van eerste aanleg van zijn woon- of verblijfplaats aangevraagd bij een verzoekschrift, ondertekend door de vader en de moeder of door een van hen, door de voogd of door hun advocaat of, wanneer dezen het initiatief daartoe niet nemen, door de procureur des Konings.

Voor de meerderjarige wordt de staat van verlengde minderjarigheid bij de rechtbank van eerste aanleg van zijn woon- of verblijfplaats aangevraagd bij een verzoekschrift, ondertekend door gelijk welke bloedverwant, door de voogd van de onbekwaamverklaarde meerderjarige, door hun advocaat of door de procureur des Konings. »

21 juni 1974.

latérales sur des sujets qui présentent autant d'importance et de responsabilité que la demande de mise sous statut de minorité prolongée. Il en est ainsi, même en matière pénale, dans la loi du 16 février 1964, dont l'article 4 forme l'article 203bis du Code d'instruction criminelle.

Ainsi l'avocat qui provoquera la mise sous statut de minorité prolongée évitera de devoir déranger la partie pour obtenir sa signature; par contre, conformément à l'article 487quinquies, le tribunal entend, en Chambre du Conseil, le père, la mère ou le tuteur et, le cas échéant, tout autre parent demandeur, éventuellement assisté d'un avocat. Dans cette comparution personnelle, l'avocat ne pourra représenter, mais seulement assister le demandeur.

Il est donc proposé de modifier l'article 487ter du Code civil en ajoutant à chacun des deux premiers alinéas les mots : « ou par leur avocat ».

Le texte de cette proposition est identique à celui déposé par M. Charpentier au cours de la session 1973-1974 (Doc. n° 691/1).

A. PARISIS.

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

Les deux premiers alinéas de l'article 487ter du Code civil sont remplacés par le texte suivant :

« La demande de mise sous statut de minorité prolongée d'un mineur est introduite devant le tribunal de première instance de son domicile ou de sa résidence, par requête signée des père et mère ou de l'un d'eux, du tuteur ou de leur avocat, ou à défaut d'initiative de ceux-ci, par le procureur du Roi.

La demande de mise sous statut de minorité prolongée d'un majeur est introduite devant le tribunal de première instance de son domicile ou de sa résidence, par requête signée par tout parent, par le tuteur du majeur interdit ou par leur avocat, ou par le procureur du Roi. »

21 juin 1974.

A. PARISIS,
A. BAUDSON.
J. DESMARETS.